

Ch ng 18

Trình oan Ng kiên nh ng ng cao u, ánh m t nghiêm ngh nhìn Quan Ngh a r i nói: “Quan Ngh a, tôi không s , không s anh ta m t chút nào. Tôi ch ng có b t c th gì, tôi không s anh ta, tôi c ng không có ý nh u v i anh ta, tôi ch mu n i th t xa, không ph i anh ta c hi p ng i quá áng quá sao?!”

Quan Ngh a chau mày, ánh m t ph c t p. “ oan Ng , cô th c s không có b t c th gì sao? T i sao tôi l i nhìn th y cô có r t nhi u th nh ? T i sao tôi c m th y trên ng i cô toàn là i m y u? Anh trai cô, con trai cô, l i còn Du ông n a, hãy nói cho tôi bi t, cô có th t b ng i nào?”

Câu h i này c a Quan Ngh a khi n Trình oan Ng c ng h ng, không nói c gì. Cô tr n tròn m t nh ng l i phát hi n ra mình không th ph n bác. úng v y, cô ch ng có b t c th gì, nh ng trên ng i cô toàn là i m y u, i u này m i có th khi n L c ng Khâm s nh c cô h t l n này n l n khác.

“ oan Ng , cô ã t ng ngh t i ch a? T i sao ông ch h t l n này n l n khác áp b c cô? Anh y th c s r nh r i nh v y sao? Gi ây anh y ã có m i th r i, i v i anh y, cô ch ng là gì c .”

“ úng, tôi ch ng là gì c , tôi ch hy v ng anh ta có th r ng l ng mà quên i quá kh . i u này c ng không c sao?!”

Th y Trình oan Ng ngày càng kích ng, Quan Ngh a mu n cho thang máy đ ng l i. Trình oan Ng nh th này mà i u v i L c ng Khâm thì ch ng ph i là tr ng ch i á sao? Anh ta th c s c m th y không nh n tâm.

Quan Ngh a nhìn cô, nói rõ ràng: “ oan Ng , nh ng chuy n quá kh , cô quên r i sao?”

“Tôi... quên r i...”

Trình oan Ng b ng ng c nhiên khi chính mình nói ra câu hùng h n nh th .

Quan Ngh a nhìn th y nét m t ng c a Trình oan Ng , th dài m t ti ng, nói r t chân thành: “Ông ch l i ch a h quên.”

Trình oan Ng nghe câu nói ó c a Quan Ngh a mà th y lòng n ng tr u, ánh m t càng tr nên thâm tr m. “B i vì tôi là con gái c a Trình Thiên t? B i vì tôi là em gái c a Trình L c Minh? B i vì tôi là k thù c a anh ta? Hóa ra anh

ta c ng ch nh v y mà thôi. Quan Ngh a, tôi nói cho anh bi t, tôi ã h t n v i anh ta t lâu r i, mà cho dù tôi có n anh ta nhi u h n th thì tôi c ng ã tr h t r i!”

Quan Ngh a b t l c ôm trán, nhìn Trình oan Ng . Anh ta c m th y u cô ch ng khác nào khúc g , nói th nào c ng không hi u.

“Không ph i b i vì cô là b t c ai, mà b i vì cô là Trình oan Ng !”

“Gì c ?” Trình oan Ng ng ng u v khó tin.

Quan Ngh a ch a k p tr l i thì ã nghe th y “ting” m t ti ng, c a thang máy m ra, ã n n i c n n, Trình oan Ng c ng không ý n l i nói v a r i c a Quan Ngh a n a. M c ích c a cô r t r ò ràng, ch ng còn th i gian tán g u.

D ng nh c m nh n c h i th c a L c ng Khâm, cô ng th ng ng i trong t th phòng b , n m ch t tay, b c vào n i mà cô t ng n hai l n, m i b c i u th t n ng n .

Sau khi c chuy n l i, cu i cùng thì kho ng cách gi a Trình oan Ng và L c ng Khâm ch còn là cánh c a kính phía tr c m t. Cô hít m t h i th t sâu, lúc nh y c a b c vào thì Quan Ngh a ã nhanh tay gi ch t tay n m c a.

Anh ta nhìn Trình oan Ng v y lo l ng. “ oan Ng , chúng ta quen bi t nhau c ng ã b y n m r i, tôi s không h i cô âu, hãy nghe tôi, c bình t nh nói chuy n v i ông ch ng b phí c h i.”

Trình oan Ng l nh l ùng li c nhìn Quan Ngh a. “T i sao m i ng i u c nh báo tôi nh v y? Ng i c n c nh báo ph i là ng i trong kia m i úng ch ?!”

Quan Ngh a không bi t nói gì thêm, ành buông tay, nhìn Trình oan Ng y m nh c a, kiên c ng b c vào...

i u hòa trong phòng L c ng Khâm nhi t h i th p nên khí l nh xuyên vào c h ng cô, c m giác t ng s i lông t trên ng i u d ng ng, l chân lông co l i. Nh ng cô không h c m th y s h i. Khi ch a b c vào, trong lòng cô còn ch t ch a n i t c gi n và c m ph n, v y mà lúc i m t v i L c ng Khâm, cô l i ch ng nói c câu nào.

Cô không chút s h i ng ng u, l nh l ùng nhìn L c ng Khâm, môi kh m , gi ng nói c ng không mang theo chút h i m: “L c ng Khâm, ph i làm th nào thì anh m i ch u th Du ông?”

Bàn tay ang c m bút ký gi y t b ng d ng l i, m c dù anh ta oán tr c gi ng i u c a Trình oan Ng s là nh v y nh ng khi th c s nghe th y gi ng i u ó, anh ta v n thoáng gi t mình.

Tr c khi cô n, anh ta c ng ã ngh câu u tiên mà cô nói s là gì, n u cô c u xin anh ta, li u anh ta có m m lòng? Anh ta c ng ã ngh n r t nhi u kh n ng, th m chí còn ngh cô s xông th ng vào ánh anh ta, nh ng anh ta hoàn toàn không ngh r ng, ánh m t cô l i c tuy t nh v y, th m chí còn ch ng thềm nói chuy n.

Anh ta p “b p” cây bút xu ng bàn, d a m nh l ng vào gh , c m th y nh có ai ó ang bóp ngh t trái tim mình.

“Trình oan Ng , cô có bi t là mình ang nói chuy n v i ai không?”

“H !” Trình oan Ng c i l nh lòng, khinh b . “Ngoài cái tên súc sinh b t nhân b t ngh a vô liêm s thì còn có th nói chuy n v i ai ch ?”

“Cái gì?”

L n u tiên L c ng Khâm c m nh n c ng i ph n này l i có b n l nh nh v y, ch m t câu nói thôi c ng ã khi n anh ta mu n xông n bóp ch t cô. Anh ta vô cùng t c gi n nh ng l i t ra tr n t nh. “Cô c nói cho th a t c, ch c n cô th y măn nguy n là c r i. Nh ng c ng hy v ng cô nói xong thì mau chóng i ra ngoài cho tôi nh , ng làm nh h ng n công vi c c a tôi.”

“L c ng Khâm, anh th t ê hèn!” Trình oan Ng nghi n r ng nghi n l i nói. Cô h n chính mình b t l c, h n chính mình vì b ng i khác kh ng ch .

“Du ông ph i ng i tù bao lâu là do cô quy t nh, nh ng v i thái hi n t i c a cô thì ít nh t c ng ph i n m n m y nh ?”

“ iên r ! Anh úng là m t k iên r ! Không ph i Du ông là anh em c a anh sao?”

“B y n m.”

“Kh n n n! L c ng Khâm! Anh là m t tên kh n n n!”

“M i n m.”

“Tôi h n anh!”

Hai m t L c ng Khâm nãy gi v n nh m h lúc này t t m to. Anh ta c m th y hình nh có chút gì ó không úng, nghi ng không bi t có ph i mình nghe nh m không.

Trình oan Ng v a nói là... h n anh ta sao?

Ánh m t anh ta d n tr nên hung ác h n khi nhìn vào ánh m t y v l nh lòng c a cô. Nhi u n m qua, anh ta ã quen v i vi c coi th ng ng i ph n này. Cô h n anh ta, i u này ch ng ph i là anh ta quá rõ r i sao? Nh ng t i sao khi nghe cô chính mi ng nói ra i u y, anh ta l i có c m giác au n? Anh ta ng ng lên nhìn Trình oan Ng , ánh m t cô lúc này ch có s chán ghét.

T i sao cô l i nhìn anh ta b ng ánh m t ó?

Tr c kia... tr c kia cô luôn dõi theo anh ta b ng ánh m t ng ng m , d ng nh cô yêu anh ta v i t t c s ng ng m , còn gi ây, cô ã thay i, cô th c s thay i r i.

L c ng Khâm b ng th y không th hi u c cô n a, c m giác m t ki m soát khi n anh ta khó ch u vô cùng.

Anh ta tr ng m t nhìn cô, trong m t h n nh ng tia máu, nh mu n nh y vào c n xé ng i khác.

“Trình oan Ng , cô nói l i l n n a xem!”

R t cu c cô c ng không th h ng h mà coi anh ta nh k xa l c, nh ng n u anh ta ã ch n tuy t tình v i cô thì cô c ng ch có th thu n theo s l a ch n ó mà thôi. Cô ã t ng ngây th ngh r ng, cho dù h không th yêu nhau thì c ng không n m c ph i tr thành k thù. Nh ng anh ta không mu n nh v y, anh ta luôn mu n cô và anh ta ph i ng hai thái c c khác nhau.

Cô ch m rãi nói: “Không nghe th y à? L c ng Khâm, tôi h n anh!”

Cu i cùng, cô c ng th a nh n, yêu L c ng Khâm th c s là m t c n ác m ng, t nh không c, ng c ng ch ng xong. Cô gi ng nh ang b c trên m t l p b ng m ng nh ng dù th nào c ng không th thoát ra kh i c n ác m ng ó. Cô không th quên i, c ng không th thoát ra. Cô i v i anh ta, r t gi ng câu mà ng i x a t ng nói: “Tình thâm b t th , c ng c c t c nh c.”

Trình oan Ng n m ch t tay, d ng nh cô ch ng c n bi t n th g i n a mà ch trích: “L c ng Khâm, t i sao anh không mu n buông tha cho tôi? Mà cho dù anh không mu n buông tha cho tôi thì anh c ng không nên h i Du ông nh v y. Ch ng ph i anh c ng là anh em v i anh y sao? L c ng Khâm, t i sao anh có th vô tình nh v y ch ? T i sao?”

Nh c n Du ông, r t cu c cô c ng t nh ng . Quan Ngh a nói úng, trên ng i cô toàn là i m y u. Bây gi cô có ch i m ng anh ta, h n anh ta, ch c gi n anh ta thì ng i g p tai h a ch ng ph i là Du ông sao?

V y thì bây gi cô có làm b t c vì c gì thì c ng có ý ngh a gì ch ? Cô n ây c ng có ý ngh a gì ch ? Cô run r y, th i gian c t ng giây, t ng phút giây vò cô. Cô c m th y v a l nh v a m t, c m giác b t l c này c bám ri t cô nh hình v i bóng v y.

Cô c i b t l c, n c i y ng ng t khi n c h ng cô nhói au. “L c ng Khâm, anh mu n làm th nào thì tùy anh, nh ng Du ông vô t i.”

“Vô t i?” L c ng Khâm c i l nh lòng. “Chuy n c a Du ông, cô bi t c bao nhiêu? N u không có v n gì thì t i sao l i b c nh sát tóm?”

“C cho là anh y có v n gì i ch ng n a c ng không n m c ph i b anh tr ng tr , úng không? Chúng tôi mu n r i kh i n i này, anh còn mu n chúng tôi ph i làm th nào n a?”

“Chúng tôi?” L c ng Khâm l i c i l nh lòng, gi ng i u châm ch c. “Nói nghe thân m t th . Sao, ng v i nhau r i à? Vì anh ta n v y r i c à?”

“Thì ã sao ch ? Anh y s l y tôi, tôi vì anh y là i u ng nhiên. Sau này tôi s yêu anh y, kính tr ng anh y, anh y là ch ng tôi!” Trình oan Ng có th ng i khác xúc ph m mình, anh ta có nói nh ng câu khó nghe v cô th nào c ng c, nh ng v i Du ông thì tuy t i không th . Du ông nh nhàng nh v y, cô không th ch u ng c L c ng Khâm nh c m anh y.

“Ch ng? Trình oan Ng , xem ra tôi ã nhìn nh m cô r i. Hóa ra leo lên gi ng v i àn ông là thói quen c a cô, ph i không?” Anh ta li c nhìn cô v i ánh m t c m ghét, c a, phun ra t ng l i: “Trình oan Ng , cô th t d b n!”

“ úng!” Trình oan Ng kh t m i, c i l nh lòng, nói rõ ràng: “Tôi là lo i d b n, tôi d b n nên tôi m i lên gi ng v i anh! Tôi có l i v i Du ông b i vì tôi ã lên gi ng v i lo i ng i nh anh. Tôi d b n nên m i sinh con v i lo i ng i nh anh. Tôi d b n! T t c nh ng th d b n ó u do anh ban t ng c y, L c ng Khâm!” Trình oan Ng hét l n khi nói nh ng câu cu i cùng. Cô còn ch a d t l i, L c ng Khâm ã ng b t d y.

S c m t anh ta càng tr nên u ám, m t tay tóm l y Trình oan Ng , anh ta thô b o ép sát cô vào góc t ng, không chút th ng ti c. Cô l o o, khi ph n ng l i c thì bàn tay anh ta ã si t ch t chi c c m nh d c a cô, dùng h t s c mình nh mu n d n cô n ch ch t. Anh ta d ng nh ã m t h t lý trí. Trình oan Ng th y không th th c, không khí trong ng c nh b rút h t ra ngoài, m ch máu c ng không thông, c tích t trên nh u.

Trong kho nh kh c y, cô c m th y nh mình s p ch t.

C m giác c n k v i cái ch t d ng nh c ng không khó kh n nh v y so v i nh ng ngày tháng c c kh mà cô ph i tr i qua su t b y n m, cô c m th y gi ây cái ch t l i nh nhõm quá!

C m giác nh nhõm này khi n cô không giã y gi a n a. Cô gi ng nh m t thì th không còn chút sinh khí, m c cho L c ng Khâm làm gì i n a, cô c ng không ph n kháng.

Có l ... có l gi t cô r i, anh ta s c m th y tho i mái ch ng?

Có l ... có l không có cô m i th s t t p h n ch ng?

Du ông s không ph i ng i tù, ông Thiên c ng không ph i ch u kh , t t c m i ng i s không b liên l y.

Hóa ra, anh cô ã nói sai r i, ngay c ch t c ng không s thì hà c gì mà ph i s s ng ch ?

Cô s cu c s ng c a cô quá th ng kh r i, cô s vô cùng... N u có th , cô nguy n c ch t...

“ m” m t ti ng. L c ng Khâm thô b o tóm ch t Trình oan Ng , vì anh ta dùng l c quá m nh nên cô vô tình p vào chi c bàn c g n ó.

Âm thanh ó làm L c ng Khâm b ng t nh. Lúc này s c m t Trình oan Ng ã tím ng t vì b thi u không khí, rõ ràng r t au nh ng v m t cô không có chút bi u hi n.

Cô nh m nghi n m t lông mày c ng dẫn ra, L c ng Khâm ch nhìn th y trên khuôn m t cô là s gi i thoát.

Anh ta c m th y tay mình nh b ng rát, l p t c buông cô ra.

Lúc này, toàn thân cô nh không còn chút s c l c, ng i m m nh n ngã xu ng sàn nhà, h ng au n m c cô không ch u n i mà ho đ đ i, kh p ng i au nh c, g p i n n không ch t nh ng cô c ng ch ng th y vui s ng chút nào.

Môi tái nh t nh ng cô v n c ng ng cao u h ng v L c ng Khâm mà quát l n: “T i sao không gi t tôi i? Gi t tôi i! Gi t tôi i!” Cô bám ch t vào thành chi c bàn c nh ó g n nh trút h t chút s c l c còn l i, gi ng tr nên khàn khàn nghe nh ang n c n . T t c s bình t nh c a cô ã b L c ng Khâm bi n thành tro tàn.

Cu i cùng, cô v n tr v là m t Trình oan Ng y u u i ngay c l n ti ng quát tháo, cô c ng ch ng b ng anh ta. Ngoài cái ch t, cô ch ng th ng c mình còn có th th ng c anh ta cái gì n a.

Cô không s ch t, cô ch s s ng m t cách th ng kh mà thôi.

“T i sao không gi t tôi? T i sao không gi t ch t tôi i cho xong? Gi t tôi gi i h n, gi t tôi xong thì m i chuy n c ng k t thúc, gi t tôi xong thì coi nh tôi và anh ch ng còn n n n gì nhau n a, cái m ng này tôi xin n bù cho t t c nh ng n i c m h n c a anh, nh th ã ch a?! L c ng Khâm, ã ch a?!” Cô nh c i nh c l i, l m nh m m t mình gi ng nh con robot, liên t c ch t v n anh ta t i sao không gi t cô.

L c ng Khâm th y Trình oan Ng b giày vò n n i b d ng không còn ra hình ng i n a. Anh ta c ng c m th y có chút o não, t i sao ch vì m y câu nói c a cô mà anh ta l i t c gi n n v y ch ?

“Trình oan Ng ...” Anh ta g i tên cô nh ng ch ng nói gì n a.

Anh ta mu n b c n, cô d y, nh ng ch a k p ch m vào ng i cô thì cô ã vung tay, d n h t s c tát anh ta m t cái th t m nh.

“B p!” L c ng Khâm không h phòng nên l nh tr n cái tát ó.

“Cút!” Trình oan Ng nói v i v y c m h n. “Cút!!! ng có ng vào tôi!”

L c ng Khâm b u ch t l y b vai c a Trình oan Ng , gi ng i u ch m t cách gay g t: “Không cho tôi ch m vào à? Không cho tôi ch m vào mà ch cho Du ông ch m vào há?” Anh ta h th n quá mà hóa t c gi n.

“Trình oan Ng , cô h n tôi? Tôi nói cho cô bi t, cô h n tôi thì cô c ng ph i th a hi p v i tôi! Cô không th u n i tôi âu!”

“H !” Trình oan Ng c i khinh b . “V y còn mu n tôi ph i th a hi p à? L c ng Khâm, ho c là gi t tôi, ho c là th Du ông. Tôi ch ng có b t c th gì, cái m ng này n u anh mu n thì c l y i!”

“Cô nguy n ch t vì Du ông sao, Trình oan Ng ?”

Lúc h i câu này, L c ng Khâm c m th y hình nh có m t m i dao vô hình ang t ngay c nh tim mình, ch c n ch m nh m t chút thôi là máu s tuôn x i x .

“ úng! Tôi nguy n ch t vì anh y! Tôi s n sàng làm b t c vì c gì vì anh y!” Trình oan Ng m to m t, m c dù ã ki t s c nh ng cô v n c d n chút s c l c cu i cùng nói ra i u y.

“T t l m, t t l m!” L c ng Khâm b ng buông tay, ng ng m t lên tr i, c i to.

Rõ ràng ti ng c i nghe sang s ng nh ng l i ch a y sát khí khi n ng i nghe c m th y ho ng s . R i anh ta nhanh chóng thu l i ti ng c i, xoay ng i l i, nói: “Trình oan Ng , không ph i là cô r t v i sao? Không ph i là cô s n sàng làm t t c m i th vì anh ta sao? n gi n thôi, tranh th lúc tôi v n còn ang có h ng thú v i c th nh nhu c c a cô, hãy ng v i tôi, cho n khi tôi c m th y th a mãn, tôi s th Du ông.”

Trình oan Ng g n nh không tin vào tai mình. Tr c kia, l i l c a L c ng Khâm có thô b th nào thì c ng không bao gi s nh c cô n m c nh v y, cô c n ch t môi, n m ch t tay. “L c ng Khâm, anh th t s khi n tôi c m th y bu n nôn!”

“H !” L c ng Khâm c i l nh lũng. “N u ã nh v y thì chúng ta c ng ch ng có gì nói n a, m i n m sau cô có th ti p t c m i nhân duyên v i anh ta r i. Tôi ngh m i n m c ng không quá lâu âu nh ?”

“...”